

Hoewel de doelen en idealen misschien waren bijgesteld, sommige auteurs spreken zelfs van een gezelligheids-offensief, bleek er in de tweede helft van de negentiende eeuw desondanks nog genoeg draagvlak te bestaan voor het genootschap.²⁵ Vooral Van Kalmthout laat in zijn onderzoek naar multidisciplinaire kunstkringen zien dat er in de tweede helft van de negentiende eeuw nog een 'welig tierend cultureel verenigingsleven is'. De gebrekkige aandacht daarvoor is, zijns inziens, vooral te wijten aan de neiging van historici om - artistieke - vernieuwing alle aandacht te schenken, en daarbij het oude min of meer te vergeten.²⁶

Fides Quaerit Intellectum

De oprichting van een studentencorps werd in 1863 onderwerp van discussie aan de Theologische School. Hoewel de meeste docenten er niet positief tegenover stonden, hielden ze de oprichting uiteindelijk niet tegen. Ze 'achtten het een studentenaardigheid, die geduld kon worden, zolang zij binnen de door hen gewenste perken bleef'.²⁷ Wel achten zij het verstandig niemand buiten het corps te houden, waardoor het maar zelden voorkwam dat studenten geen lid van *F.Q.I.* werden.²⁸ Voor die tijd - vanaf de oprichting van de Theologische School in 1854 - waren docenten en studenten altijd samengekomen op de 'vrijdagavondkrans'. Op deze krans konden de studenten kennismaken met cultuuruitingen buiten het theologische vakgebied. Zo werd er geciteerd, werden er voordrachten over allerhande onderwerpen gehouden en behoorde ook een preek tot de mogelijkheden.²⁹ Het specifieke doel hierbij was de studenten een bredere culturele bagage mee te geven dan tijdens de reguliere lessen mogelijk was.³⁰

In de loop der jaren ontstond de behoefte activiteiten te ondernemen zonder al te veel bemoeienis van de docenten. Onder andere door de dalende leeftijd van de studenten kenden de docenten zich een meer bevoogdende rol toe, daartoe ook gestimuleerd door de curatoren.³¹ Tegelijkertijd nam onder de studenten juist het gemeenschapsgevoel en het niveau van vooropleiding toe, en daarmee ook de behoefte tot ontplooiing in meer besloten kring.³² Hoewel die mogelijkheid in 1863 ontstond blijkt bij verschillende gelegenheden dat de docenten actief ingrepen wanneer hun bepaalde zaken niet aanstonden. Het aanvankelijk nog naamloze corps kreeg in 1873, na enkele andere voorstellen, de naam *Fides Quaerit Intellectum*.³³

Het corps organiseerde zich, althans formeel, grotendeels als de grootstedelijke studentencorpora. Eenmaal vastgelegd werden de vele reglementen en statuten strikt gehandhaafd. De leden kenden de wetten erg goed en de strikte wetshandhaving ging gepaard met voortdurende discussie over en wijziging van de reglementen.

²⁵ Idem, 388.

²⁶ Kalmthout, *Muzentempels*, 655.

²⁷ Dijkstra, H., 'Voor een halve eeuw' in: *Gemeente Archief Kampen* (GAK), Collectie 'F.Q.I.', Inventarisnummer 421 'Almanak F.Q.I. 1930', 109.

²⁸ GAK, Collectie 'F.Q.I.', Inventarisnummer 2 'Register van notulen van corps- en senaatsvergaderingen, 1866 sept. 15 - 1879 juni 26', 218.

²⁹ GAK, Collectie 'F.Q.I.', Inventarisnummer 1 'Notulen betreffende de Vrijdag-avond bijeenkomsten van Docenten en studenten' (18-9-1857 en 4-12-1857).

³⁰ GAK, Collectie 'F.Q.I.', Inventarisnummer 1, I.

³¹ Terwijl de docenten belast waren met het onderwijs aan de Theologische School, werd het organisatorische gedeelte in handen gegeven van de curatoren. Uit elke Provinciale Vergadering werd een curator aangesteld. De eerste periode daargelaten bestond deze grotendeels uit predikanten.

³² Boerkool, J.D. e.a. (red.), *Sola Gratia. Schets van de geschiedenis en werkzaamheid van de theologische hogeschool der gereformeerde kerken in Nederland* (Kampen 1954) 49 en Gelderen, van, J., *Nacht in 'de Bonte Os'*. *Verhalen uit de negentiende eeuw* (Kampen 1994) 34-36.